Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	15C/446/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1215226180
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dagmar Buchalová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2018:1215226180.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave sudkyňou JUDr. Dagmar Buchalovou v právnej veci žalobcu: X.) K.. D. D., R.. XX.XX.XXXX, F. X, D., X.) X.. W. D., R.. XX.XX.XXXX, F. X, D., X.) K.. K. D., R.. XX.XX.XXXX, F. X, D., X.) K.. T. D., R.. XX.XX.XXXX, F. X, D., všetci zastúpení MARKECHOVA JMJ LEGAL, advokátska kancelária, s.r.o., Bajkalská 5/C, Bratislava, proti žalovanému: Univerzitná nemocnica Bratislava, Pažítková 4, Bratislava, IČO: 31813861, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700, o náhradu nemajetkovej ujmy a o náhradu škody na zdraví s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade 527,76 Eur.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade 3.060,54 Eur.

III. Súd konanie v časti o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 24.837,92 Eur z a s t a v u j e.

IV. Súd konanie v časti o zaplatenie náhrady za vynaložené liečebné náklady vo výške 106,12 Eur z a s t a v u j e.

V. Súd konanie v časti o zaplatenie materiálnej škody vo výške 5,36 Eur z a s t a v u j e.

VI. Vo zvyšku súd žalobu žalobcov z a m i e t a.

VII. Žalovaný a intervenient majú právo na náhradu trov konania vo výške 46,40 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa XX.XX.XXXX, sa žalobcovia domáhajú voči žalovanému náhrady za bolesť, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrady za účelne vynaložené liečebné náklady a nemajetkovej ujmy a príslušného úroku z omeškania.

2. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že dňa XX.XX.XXXX V. XX:XX hod. bola žalobkyňa v 1. rade prijatá na I. gynekologicko - pôrodnícku kliniku LFUK UNB, Nemocnica sv. Cyrila a Metoda, Antolská 11, Bratislava - Petržalka, nakoľko u nej nastala pravidelná pôrodná činnosť. Po vykonaní viacerých vyšetrení jej bolo z dôvodu nepostupujúceho pôrodu v II dobe pôrodnej, indikované ukončenie pôrodu cisárskym rezom, s čím súhlasila a následne bola prevezená na operačnú sálu. V spinálnej anestézii po dezinfekcii kože brucha SoftaSepom a zarúškovaní bola žalobkyni v 1. rade narezaná

koža klasickým skalpelom priečnym suprasymfyzárnym rezom. Pri pokuse o narezanie podkožia jednorazovým elektrickým skalpelom došlo po jeho zapnutí k vzniku požiaru, v dôsledku ktorého vzplanulo jednorazové rúškovanie a plamene sa šírili po jej tele, čím jej bola spôsobená závažná škoda na zdraví. Podrobný priebeh pôrodu je detailne popísaný v znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 20.05.2014 v znení jeho doplnku zo dňa 13.01.2015. Žalobkyňa v 1. rade utrpela popáleniny II. a III. stupňa v celkovom rozsahu 8 % tela, konkrétne popáleniny III. stupňa na zadnej ploche ľavého stehna v rozsahu 26 x 18 cm, popáleniny II. - IIb. stupňa na pravom stehne v rozsahu 29 x 13,5 cm, popáleniny II. - IIb. stupňa na ľavej bočnej ploche trupu v rozsahu 51 x 9 cm, popáleniny II. stupňa v oblasti vulvy - veľké pysky ohanbia, perinea - hrádze a sediacej oblasti tela a menšiu popáleninu II. stupňa na chrbte vpravo v oblasti lopatky v rozsahu 3 x 2 cm. Zdravotný stav žalobkyne v 1. rade si vyžadoval bezodkladnú odbornú starostlivosť zameranú na liečbu popálenín na špecializovanom pracovisku ako aj symptomatickú liečbu pri tíšení bolesti a iných ťažkostí. Z uvedených dôvodov bola žalobkyňa v 1. rade na odporučenie K.. V. deň po pôrode, t. j. XX.XX.XXXX preložená na Kliniku popálenín, kde dňa 28.11.2013 absolvovala ošetrenie a operáciu vzniknutých popálenín. Po operácii mala žalobkyňa v 1. rade po dobu 14 dní permanentne zavedený močový katéter, trpela neznesiteľnými bolesťami popálených miest a nebola schopná sa žiadnym spôsobom pohybovať. Jej telo bolo po náročnom a traumatickom pôrode a následnej operácii vyčerpané a výrazne zoslabnuté. Rany sa jej zinfikovali baktériou Enterococcus a v oblasti stehien začali mokvať. V tejto súvislosti musela prekonať všetky sprievodné pooperačné ťažkosti, dostávala klizmy a opakovane absolvovala preväzy s aplikáciou kožných xenotransplantátov. Žalobkyňa v 1. rade v danom období netrpela len fyzicky ale hlavne psychicky, k čomu v značnej miere prispela aj tá skutočnosť, že v čase bezprostredne od pôrodu, t. j. od 27.11.2013 do 10.12.2014, bola absolútne odlúčená od svojho novonarodeného syna - žalobcu v 3. rade, ktorý bol v tom čase umiestnený na novorodeneckej klinike M. Rusnáka SZU a UNB v Petržalke. Žalobca v 3. rade bol na novorodenecké oddelenie do Ružinova prevezený až dňa 10.12.2014, kedy ho žalobkyňa v 1. rade mohla vidieť len 2x denne, a to v presne učený čas, nakoľko režim dieťaťa na novorodeneckom oddelení sa nedal dostatočne dobre skoordinovať s režimom oddelenia popálenín. Napriek tomu, že žalobkyňa v 1. rade a žalobca v 3. rade boli dňa 20.12.2013 prepustení do domácej liečby, jej stav neumožňoval žiť obvyklým spôsobom matky po pôrode. Žalobkyňa v 1. rade bola po dobu takmer 4 mesiacov odkázaná na nepretržitú starostlivosť a opateru svojej rodiny a tretích osôb, nakoľko nebola schopná zabezpečiť starostlivosť sebe, domácnosti ako aj rodine.

3. Je zrejmé, že pôvodom požiaru, ktorý na operačnej sále vypukol a poškodil zdravie žalobkyne v 1. rade bola povaha samotného prístroja - elektrokauter a dezinfekčného prostriedku - SoftaSept s obsahom alkoholu, ktoré boli pri pôrode použité. Je tak daná objektívna zodpovednosť žalovaného. V zmysle znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 20.05.2014, vypracovaného znaleckou organizáciou forensic.sk, Boženy Nemcovej 8, Bratislava, bolo bolestné žalobkyne v 1. rade ohodnotené na 465 bodov. V zmysle znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 22.06.2015, vypracovaného znaleckou organizáciou forensic.sk, Boženy Nemcovej 8, Bratislava, bolo sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne v 1. rade ohodnotené na 2.124 bodov. Celkovo tak bolo žalobkyni v 1. rade priznaných 2.589 bodov. Vo vzťahu k dobe vzniku ujmy na zdraví upravuje hodnotu jedného bodu za bolesť ako aj sťaženie spoločenského uplatnenia Oznámenie Ministerstva zdravotníctva SR č. XXX/XXXX, a to vo výške 16,48 Eur za 1 bod. V zmysle znaleckého posudku tak má žalobkyňa v 1. rade nárok bolestné vo výške 7.663,20 Eur a za sťaženie spoločenského uplatnenia 35.003,52 Eur

4. Žalobkyňa v 1. rade v súvislosti s liečením poškodenia jej zdravia vynaložila aj náklady v celkovej výške 314,39 Eur, spočívajúce vo vynaložení nákladov na lieky Wobenzym, Sterilux, Betadine, Heparoid, Ciutishelp, Bioderma Cicabio ako aj na zdravotnícke pomôcky držiak na vstávanie, poplatok za pohotovostnú službu, nákup vody a utierok ako aj náklady na cestovné. Žalobkyni v 1. rade v dôsledku a v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia vznikla aj materiálna škoda vo výške 865,12 Eur, pozostávajúca z nákladov na výpomoc v domácnosti a starostlivosť o žalobkyňu v 4. rade počas hospitalizácie a bezprostredne po nej, na nákup mlieka pre žalobcu v 3. rade, na nákup voľnejšieho oblečenia z prírodných nedráždivých materiálov pre žalobkyňu v 1. rade, nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, overenia podpisov a poplatku za dohľadanie dokumentácie v nemocnici.
5. Keďže nároky na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia sú nedostatočne uspokojivé, žalobkyňa v 1. rade požaduje aj nemajetkovú ujmu vo výške 37.000,00 Eur. Pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu zdravia žalobkyne v 1. rade, čo významným spôsobom zasiahlo a negatívne ovplyvnilo aj jej súkromie, emocionálnu sféru a podstatne zmenilo jej osobný, rodinný a intímny život. Zásah do osobnostných práv

- do rodinného života žalobkyne v 1. rade spočíval v rozhodnom období v obmedzených prejavoch lásky voči svojmu dieťaťom, čo jej spôsobilo neúmernú traumu a emocionálnu bolesť, v nemožnosti prikladať svojho syna bezprostredne po pôrode k prsníkom, čo viedlo k problémom s laktáciou a prisatím syna k prsníku, kontakt so synom nedosahoval intenzitu, ktorá je pre novorodičky prirodzenou samozrejmosťou, došlo k znemožneniu vytvárania a rozvíjaniu vzťahu matky s novorodeným synom, výrazné obmedzenie v osobnej starostlivosti o syna ako prebaľovanie a kočíkovanie, narušenie vzťahu s vtedy 21 mesačnou dcérou - žalobkyňa v 4. rade, ako dôsledok náhleho dlhého odlúčenia, čo vzhľadom na jej vek, nebola dcéra schopná celú situáciu pochopiť a obmedzenie prejavov lásky zo strany žalobkyne v 1. rade pociťovala ako náhly chlad a nezáujem o ňu, čoho dôsledkom dcéra na žalobkyňu v 1. rade reagovala mnohokrát negatívne, obmedzenie v osobnej starostlivosti o dcéru, pokles sebahodnoty, strata sexuálnej atraktivity - nemožnosť prežívať fyzické zdieľanie lásky s manželom, tak ako pred poškodením zdravia, výrazný pokles frekvencie pohlavného styku, zmena osobnosti a trvalé poznačenie a psychické následky ako nemožnosť spánku, panický strach z prípadného tehotenstva a stým spojeného pôrodu. Ujma na zdraví žalobkyňu v 1. rade obmedzila aj v jej spoločenskom a sociálnom živote ako obmedzenie možnosti prechádzok s kočíkom a výlety s deťmi, trvalá izolácia od ostatných matiek na materskej dovolenke z dôvodu dlhodobej PN a straty možnosti komunikácie na určité témy spojené s pôrodom, pocity samoty, celkové obmedzenie možnosti tráviť voľný čas podľa svojich predstáv, strata možnosti navštevovať so synom plánovaný baby kurz plávania, namiesto času tráveného s deťmi pravidelná návšteva psychologickej poradne, zmeny materských znamienok po popálení, nutnosť ich okamžitého vybratia, trvalé obmedzenie slnenia sa, trvalá strata príjemného pocitu z opáleného tela a strata zážitku z dovolenky pri mori, wellnessu, či návštevy kúpaliska. Poškodenie zdravia sa prejavilo aj v medziľudských vzťahoch a emocionálnej sfére ako náhle zmeny nálad, úzkosť, depresia, pocity beznádeje a frustrácie pri pohľade na svoje zjazvené telo, pocity strachu a nedôvery voči zdravotníckym zariadeniam a trvalý zásah do intímnej sféry, rapídny pokles a kvalita pohlavného styku s manželom, namiesto telesného uspokojenia pocity bolesti a stým spojená frustrácia. V znaleckom posudku sa uvádza, že duševné a sexuálne poruchy majú nepriaznivý dosah na spoločenské uplatnenie žalobkyne v 1. rade v jej osobnom, rodinnom a spoločenskom živote.

6. Žalobkyňa v 1. rade si tak v konaní uplatňuje náhradu za bolesť vo výške 176,70 Eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 24.837,94 Eur, náklady spojené s liečením vo výške 314,39 Eur, materiálnu škodu vo výške 865,12 Eur ako aj nemajetkovú ujmu vo výške 37.000,00 Eur. Výška žalovaného bolestného v sume 176,70 Eur predstavuje rozdiel medzi požadovanou sumou 7.663,20 Eur a uhradenou sumou 7.486,50 Eur (žalobkyňa v 1. rade totiž požaduje za 1 bod bolestného 16,48 Eur, kým poisťovňa Allianz - intervenient jej uhradila 16,10 Eur za 1 bod). Požadovaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 24.837,94 Eur naopak predstavuje rozdiel medzi požadovanou sumou v zmysle znaleckého posudku vo výške 35.003,52 Eur a zvyšnou časťou uhradenej sumy vo výške 10.165,60 Eur.

7. Žalobca v 2. rade, nakoľko poškodenie zdravia žalobkyne v 1. rade, jej hospitalizácia a následne aj liečba výrazne zasiahli aj jeho, taktiež požadoval náhradu nemajetkovej ujmy a liečebných nákladov. Svoj nárok odôvodnil tým, že prežil traumatický zážitok a šok počas pôrodu, strach o jej a synovo zdravie, maximálne psychické vypätie spojené s riešením všetkých problémov, ktoré sa vyskytli po poškodení zdravia manželky ako rokovanie so zamestnávateľom o poskytnutí voľna, starostlivosť o domácnosť a dcéru, každodenné návštevy manželky a zabezpečovanie mentálnej a fyzickej pomoci, plnenie si neodkladných pracovných úloh, riešenie problémov s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti a dohliadanie nad správnosťou ich konania, čo sa prejavilo znížením imunity a chorobami, intenzívnym vnímaním stresu, ako aj trvalý zásah do intímnej sféry, pokles kvality a frekvencie pohlavného styku, konfrontácia s faktom, že svojej manželke vo chvíľach intímneho spojenia spôsobuje bolesť a negatívne pocity a nedokáže ju uspokojiť, zásah do zaužívaného chodu domácnosti, kedy bol nútený prebrať povinnosti svojej manželky a trvalá konfrontácia so zjazveným telom manželky. Ide tak o zásah takej intenzity, že na jeho zmiernenie nepostačuje morálna satisfakcia, a preto žalobca v 2. rade požaduje nemajetkovú ujmu vo výške 19.000,00 Eur ako aj účelne vynaložených nákladov na pohonné hmoty vo výške 67,88 Eur za celkový počet najazdených kilometrov 44,58 km za žalobkyňou v 1. rade na návštevy do nemocnice.

8. Žalobca v 3. rade požadoval nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,00 Eur. Dôvodnosť tohto nároku odôvodnil tým, že poškodením zdravia jeho matky - žalobkyne v 1. rade a s tým súvisiacimi vyšetreniami došlo k ich izolácii. Hneď v prvých dňoch po jeho narodení mu boli odopreté 3 najdôležitejšie veci v živote

novorodenca a to telesný kontakt s matkou, rozvoj sacieho reflexu, čo mu neskôr spôsobilo problémy s prisávaním a prísun kolostra a následne aj čiastočne aj materského mlieka. Navyše už od prvých chvíľ jeho života bol ohrozený ohňom. Momentálne sa nedá presne určiť a odhadnúť aký bude mať táto udalosť vplyv na jeho ďalší život, avšak dá sa povedať, že po takto traumatickom zážitku bol okamžite odobratý od matky a ostal sám v cudzom prostredí nemocnice. Bol tak ochudobnený o bezpečie a istotu z matkinej prítomnosti Jeho matka sa mu bezprostredne po jeho narodení nemohla prihovoriť, poláskať ho, utíšiť v plači, čím ostal sám odkázaný na pomoc nemocničného personálu. V súvislosti s jeho prevozom na iné novorodenecké oddelenie do Ružinova sa opäť dostal do potenciálneho rizika, keďže každá nemocnica zápasí s hrozbou infekcie a to najmä vtedy, keď sám žalobca v 3. rade ešte nemal vyvinutý svoj vlastný imunitný systém. Keď plakal dostal od nemocničného personálu najesť a keď prišla žalobkyňa v 1. rade, ktorá ho chcela dojčiť, bol najedený a odmietal materské mlieko, čím bol ochudobnený o to najcennejšie, čo mohol v danom čase dostať.

9. Žalobkyňa v 4. rade požadovala nemajetkovú ujmu vo výške 9.000,00 Eur, a to z dôvodu vzájomného odlúčenia s jej matkou - žalobkyňa v 1. rade. Je nepochybné, že v dôsledku poškodenia zdravia jej matky a následnou hospitalizáciou bol narušený ich vzájomný vzťah. Žalobkyňa v 4. rade, vzhľadom na jej vek, nebola ešte tak rozumovo a citovo vyspelá, aby mohla pochopiť danú situáciu a takmer 4 týždňové odlúčenie od matky vnímať inak ako fakt, že ju opustila. Prvorodené deti sú vo vzťahu ku svojmu súrodencovi žiarlivé, nakoľko už nie sú stredobodom záujmu svojich rodičov a musia sa deliť o pozornosť. Preto sú prvé dni v tejto súvislosti dôležité , aby starší súrodenec nemal pocit, že je odvrhnutý a že o neho rodičia nemajú záujem. V prípade žalobkyne v 4. rade sa tento aspekt zdvojnásobil, nakoľko namiesto súrodenca, na ktorého sa tešila sa musela vyrovnať s faktom, že jej matke sa niečo stalo a preto musela v nemocnici spolu s jej bratom zostať tak dlho. Žalobkyňa v 4. rade rovnako strádala aj potom ako bola žalobkyňa v 1. rade prepustená do domácej liečby. Kvôli bolestiam, ktoré jej spôsoboval akýkoľvek pohyb, nemohla dcére venovať rovnaké množstvo času, pozornosti a energie ako pred poškodením zdravia, čo žalobkyňa v 4. rade pociťovala ako náhly materský chlad a nezáujem o jej osobu. Žalobkyňa v 4. rade navyše pociťovala samotu, izoláciu, nedostatok pozornosti zo strany rodičov, absenciu pobytu na čerstvom vzduchu, obmedzenie socializácie s inými deťmi v detských centrách a následnej dlhotrvajúcej liečby matky a zaneprázdnenosti otca, neustály strach, že bude opäť opustená ako aj nedostatok objatí zo strany matky (pre bolesti, ktorými matka trpela pri každej zmene polohy).

10. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť a to z dôvodu, že náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyni v 1. rade považuje vysporiadanú adekvátnym odškodnením cez intervenienta Allianz - slovenská poisťovňa, a.s. Žalovaný má totiž od 01.06.2010 pre podobné prípady uzatvorenú poistnú zmluvu č. XXXXXXXXX. Toto poistenie sa vzťahuje na škody spôsobené poisteným pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti v rozsahu plateného povolenia vydaného príslušným orgánom na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. Žalovaný nahlásil dňa 27.08.2015 poistnú udalosť, ktorú poisťovňa zaregistrovala pod číslom XXXXXXXXX. Poisťovňa vyplatila poškodenej sumu vo výške 7.486,50 Eur ako bolestné, sumu vo výške 11.865,60 Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a sumu vo výške 23.137,92 Eur ako položku Vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií. V uvedenom odškodnení však nie je zahrnutá suma 1.700,00 Eur, na ktorú je povinný z titulu spoluúčasti žalovaný. V rámci odškodnenia vo forme bolestného sa zohľadňujú všetky zdravotné špecifiká poškodenia zdravia poškodenej, v rámci posudzovania výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa posudzuje celý široký komplex následkov poškodenia zdravia, pričom takto široko vymedzený rámec špeciálnej úpravy právnej ochrany nepochybne v sebe zahŕňa i ochranu dôstojnosti osoby dotknutej neoprávneným zásahom i práva na súkromný a rodinný život. Nemajetkovú ujmu vo výške 37.000,00 Eur požadovanú titulom ochrany osobnosti nemožno považovať za oprávnenú, lebo by tak išlo o ďalšie odškodnenie z titulu zásahu do jej osobnostných práv, a to či už práva na zdravie ako aj práva na súkromie a rodinný život, čím by dochádzalo k porušeniu zásady non bis in idem a princípu proporcionality. Čo sa týka nárokov ostatných žalobcov a ich výšky, to je na uvážení súdu, resp. prípadného dokazovania.

11. Súd na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s dôkaznými prostriedkami, ako aj ostatnými listinami, tvoriacich obsah spisu dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

12. Dňa 26.11.2013 o 03:51 hod. bola žalobkyňa v 1. rade (ďalej aj "matka", alebo "poškodená" príp. "pacientka") prijatá na pôrodný sál I. gynekologicko - pôrodníckej kliniky LFUK a UNB, Nemocnica sv. Cyrila a Metoda pre rozbiehajúcu sa pôrodnú činnosť. Po vyšetrení bol vzhľadom na predpokladaný

nepomer veľkosti hlavy dieťaťa k panve poškodenej indikovaný cisársky rez. S uvedeným operačným výkonom poškodená súhlasila. Počas priebehu operácie - cisárskeho rezu, použitím elektrického skalpela došlo k vzniku požiaru na pôrodnej sále, čo malo za následok popáleniny II. a III. stupňa na tele poškodenej v rozsahu 8 % povrchu tela, konkrétne ľavé a pravé stehno, ľavá bočná plocha trupu, oblasť vulvy (veľké pysky ohanbia) a perinea (hrádza) a sediacej oblasti tela a menšiu popáleninu vpravo v oblasti lopatky. Dňa 28.11.2013 poškodená absolvovala operáciu vzniknutých popálenín a dňa 20.12.2013 bola poškodená prepustená do ambulantnej starostlivosti - domácej liečby.

13. Podľa protokolu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. XXX/XXXX zo dňa 13.08.2015, zdravotná starostlivosť poškodenej nebola poskytnutá správne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Vedenie pôrodu s diagnostikovaním cefelopelvického nepomeru a indikovaním cisárskeho rezu bolo správne. Nesprávne však bola vykonaná dezinfekcia operačného poľa prípravkom Softasept N, po aplikácii ktorého došlo ku vznieteniu. Problémom nebolo použitie samotného prostriedku, ale nevyčkanie do odparenia a odvetrania samotnej horľaviny, a navyše podľa priebehu udalosti došlo pravdepodobne aj k nasiaknutiu horľaviny do operačného krytia, čo spôsobilo vznietenie a následné vážne poškodenie pacientky. Po prerokovaní námietok dohliadaného subjektu - žalovaného, Úrad skonštatoval, že sa preukázalo, že zdravotná starostlivosť zo strany dohliadaného subjektu - žalovaného nebola poskytnutá správne.
14. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX U. A. XX.XX.XXXX vypracovaného znaleckou organizáciou forensic.sk, Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., vyplýva, že poškodenej bolo priznaných 465 bodov ako bolestné pri výške hodnoty 1 bodu 16,10 Eur za rok 2013. Celková hodnota návrhu odškodnenia za bolesť predstavuje 7.486,50 Eur (č. l. 37 spisu).

15. Znalecký posudok č. XXX/XXXX U. A. XX.XX.XXXX, vypracovaný znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. vo veci hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia poškodenej, ustálil počet bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia na 2.124. Stav bol ustálený rok od škodovej udalosti, t. j. k mesiacu december 2014 (č. l. 84 spisu).

16. Právny zástupca žalobcov v priebehu konania pred súdom na podanej žalobe zotrval, pričom tú v časti liečebných nákladov vo výške 106,12 Eur, v časti materiálnej škody vo výške 5,36 Eur a v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 24.837,92 Eur zobral späť. Späťvzatia žalobcovia odôvodnili tým, že žalovaný, resp. intervenient po začatí konania dodatočne uhradil sumu vo výške 26,40 Eur (nárok uplatnených liečebných nárokov) ako aj zvyšnú časť náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 23.137,92 Eur + spoluúčasť žalovaného vo výške 1.700,00 Eur. K veci poukázal, že je vylúčené, že sa žalobkyňa v 1. rade cestou ochrany osobnosti snaží nahradiť alebo navýšiť nároky na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia. Výška tejto náhrady určená na základe lekárskeho posudku totiž nezohľadňuje fakt, akým poškodenie zdravia zasiahlo do jej súkromného a rodinného života. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy a právo na náhradu škody sú celkom samostatnými a svojbytnými nárokmi, resp. inštitútmi, s ktorými Občiansky zákonník spája i odlišnú právnu ochranu. Kým zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu do osobnostných práv konkrétnej osoby, zmyslom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je poskytnúť relutárnu náhradu určenú znalcom za ujmu spôsobenú na zdraví, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Je tak zrejmé, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a právo na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia sú dva úplne odlišné nároky, ktoré vznikajú na základe rozličných dôvodov, majú úplne rozdielnu podstatu ako aj účel, ktorému majú slúžiť a nemôžu sa preto v žiadnom prípade stotožňovať, ako ani nie je možné generálne tvrdiť, že tieto nároky možno pod seba subsumovať. Posudkový lekár ako osoba bez právneho vzdelania a povedomia, nemajúca žiadne odborné znalosti o právnych predpisoch a príslušnej judikatúre, pri určovaní bodov žiadnym spôsobom nezohľadňuje to, ako protiprávne konanie žalovaného zasiahlo do súkromného, rodinného života poškodeného, do jeho práva na ochranu ľudskej dôstojnosti, ale posudzuje výlučne to, ako dané protiprávne konanie škodcu obmedzuje možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy je ponechané preto výlučne na rozhodnutí a uvážení súdu. V dôsledku jedného skutku - jedného poškodenia zdravia bolo sťažené uspokojovanie životných a spoločenských potrieb žalobkyne v 1. rade, plnenie jej spoločenských úloh, avšak zároveň došlo k reálnemu zásahu do jej práva na súkromný život, vrátane rodinného a intímneho života, ako aj boli negatívne ovplyvnené jej medziľudské vzťahy a bola jej spôsobená emocionálna trauma. Predmetné nároky si žalobkyňa

v 1. rade uplatňuje na základe celkom iných dôvodov a preto ich prisúdenie nemôže v žiadnom prípade spôsobiť porušenie zásady ne bis in idem, ako to naznačuje žalovaný. K uplatnenej náhrade za bolesť vo výške 176,70 Eur - ako rozdiel finančného ohodnotenia 1 bodu - je potrebné uviesť, že výšku náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia ustanoví Ministerstvo zdravotníctva SR opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov SR uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka. Medzi stranami je sporné kedy došlo k vzniku nároku žalobkyne v 1. rade na náhradu za bolesť. K vzniku tohto nároku došlo podľa žalobcov v roku 2014. Je tak potrebné určiť túto výšku podľa opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. I. - V. - XXXX U. XX.XX.XXXX ustanovujúceho výšku tejto náhrady za rok 2014 a zohľadňujúceho priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v hospodárstve SR za kalendárny rok 2013. Odpoveď na otázku, kedy došlo k vzniku nároku žalobkyne v 1. rade na náhradu za bolesť, poskytuje uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.08.2010, č. k. X P. XXX/XXXX, podľa ktorého nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká dňom, keď zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený. Pre vznik týchto nárokov nie je rozhodujúca len škodová udalosť, ale i okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode. O škode sa pritom poškodení dozvie až po ustálení zdravotného stavu, ktorý umožňuje posúdiť mieru preukázateľných nepriaznivých dôsledkov poškodenia jeho zdravia. Kým teda k škodovej udalosti došlo dňa 26.11.2013, k ustáleniu zdravotného stavu poškodenej až dňa 20.02.2014. Je tak zrejmé, že výška bolestného sa musí určiť podľa opatrenia na rok 2014, resp. podľa výšky náhrady za jeden bod vo výške 16,48 Eur. Opačný výklad by viedol k záveru, kedy by nárok poškodenej vznikol ešte pred tým, ako sa o škode a jej rozsahu a výške dozvedela. Čo sa týka znaleckého posudku č. XX/XXXX, kde je uvedená výška bolestného za 1 bod 16,10 Eur, je potrebné zohľadniť, že ten bol vypracovaný ku dňu 20.04.2014, pričom predmetné opatrenie Ministerstva zdravotníctva SR na rok 2014 nadobudlo účinnosť až 31.05.2014. Ku dňu vypracovania znaleckého posudku nebolo predmetné opatrenie účinné, naopak v tom čase bolo účinné opatrenie na rok 2013. Znalecká organizácia preto nemohla vychádzať z výšky bodu 16,48 Eur ale z hodnoty 16,10 Eur, nakoľko iné ako opatrenie na rok 2013 nebolo v danom čase k dispozícii. Skutočnosť, že opatrenie na rok 2014 ešte v čase vypracovania znaleckého posudku nebolo účinné však nič nemení na tom, že pre určenie výšky náhrady za bolesť, ktorá vznikla v roku 2014, sa má aplikovať práve toto opatrenie. To, že znalecká organizácia použila opatrenie na rok 2013 predstavuje len čisto technický postup, ktorý v žiadnom prípade nebol a nie je založený na právnom posúdení predmetnej otázky. K nárokom žalobcu v 2. rade je potrebné uviesť, že ide o trvalé, nenapraviteľné a viditeľné následky spočívajúce v zohavení tých najintímnejších a najcitlivejších partií, ktoré jednoznačne zasahujú do manželského, intímneho života. Žalobca v 2. rade po celý čas vynakladal všetko úsilie, aby bol pre svoju manželku oporou, aby jej bol nápomocným, aby ju rozveseľoval a nezaťažoval svojimi problémami. Bez ohľadu na lásku a úctu k svojej manželke, je pre neho ako muža ťažké a smutné konfrontovať sa s nezvratne zjazveným telom svojej manželky. Každý a opätovný pohľad na jej telo ešte i s odstupom času u neho vyvoláva traumu a pocity šoku, hrôzy a strachu. Došlo tak k rapídnemu poklesu frekvencie pohlavného styku medzi manželmi, čo je pre žalobcu v 2. rade ako muža citlivou záležitosťou a vyvoláva v ňom pocity neschopnosti a zlyhávania. Zároveň pociťuje strach, že v intímnych chvíľach spôsobí svojej manželke nepríjemné pocity, bolesť a nebude schopný ju ako ženu uspokojiť. Vzhľadom na to, že došlo k razantnej redukcii frekvencie ich intímneho života v mladom veku, kedy je u muža najvyššia sexuálna energia, ktorá vekom ubúda, pociťuje žalobca v 2. rade tento zásah ako mimoriadne závažnú ujmu do jeho osobnostných práv.

17. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 11.12.2017 uviedol, že v dôsledku a priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 26.11.2013, kedy bolo žalobkyni v 1. rade spôsobené poškodenie zdravia spočívajúce popáleninou II. a III. stupňa bola žalobcom spôsobená škoda tak, ako ju vyčíslili v žalobe. Zodpovednosť za túto škodu nesie v plnom rozsahu žalovaný, pričom právny základ tejto zodpovednosti vyplýva z § 421 a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade sa jedná o absolútnu objektívnu zodpovednosť, ktorej sa nie je možné zbaviť ani na základe preukázania akéhokoľvek liberačného dôvodu. Popri škode, ktorá vznikla, vznikla žalobcom v 1. - 4. rade aj nemajetková ujma, pričom v tomto prípade boli naplnené všetky zákonné predpoklady na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu a to existencia zásahu, ktorý vyvolal alebo bol spôsobený ujmu spočívajúcu porušení alebo ohrození osobnostných práv, neoprávnenosť tohto zásahu a existencia príčinnej súvislosti medzi týmito dvoma predpokladmi. Pričom ide o ujmu z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu následkov vzniknutých žalobcov, vzhľadom na ich postavenie v spoločnosti a rodiny. Z tohto dôvodu požadujú žalobcovia náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobcovia sú názoru, že rozhodovacia činnosť súdov by mala pôsobiť preventívno - sankčne, a slúžiť ako nástroj špeciálnej a generálnej prevencie, pričom dopad rozhodnutia by mal stimulovať pôvodcu neoprávneného zásahu,

k obozretnejšiemu postupu a primeraného rozhodovania v týchto medicínskych sporoch je o to viac aktuálna, nakoľko došlo k požiaru pri pôrode v súvislosti s kontaktom s dezinfekčným roztokom.

18. Žalovaný v priebehu konania pridŕžajúc sa jeho vyjadrení k veci v rámci svojej procesnej obrany aj naďalej rozporoval príčinnú súvislosť medzi vznikom materiálnej škody výpomoc v domácnosti, umelé mlieko pre syna, oblečenie z prirodzených materiálov, pohonných hmôt s danou škodovou udalosťou. Ide o náklady vynaložené úplne zbytočne a neúčelne. Žalovaný navyše vzniesol námietku premlčania náhrady liečebných nákladov žalobcu v 2. rade vo výške 67,88 Eur, nakoľko tento nárok nebol žalobcom v 2. rade uplatnený v znení pôvodnej žalobe zo dňa 27.11.2015 ale až dňa 14.11.2017. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že časť uplatnených nárokov bolo uspokojených ešte pred podaním žaloby zo strany intervenienta a krátko po podaní žaloby bola doplatená suma odškodného spolu vo výške 40.790,00 Eur. Žalovaný nepovažuje takéto odškodnenie za zanedbateľné, v kontexte iných prípadov, ktoré sa stali za primerané. Taktiež podľa názoru žalovaného nie sú nenapraviteľné následky v oblasti rodinného, spoločenského profesionálneho života žalobcov.

19. Intervenient v konaní, ohľadom uplatneného nároku za bolestné vo výške 176,70 Eur dôvodil, že v zmysle zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sa pri určovaní bodového hodnotenia bolesti hodnotí akútna fáza bolesti (§ 9 ods. 1 veta druhá). Bolesť žalobkyne v 1. rade bola najintenzívnejšia, najakútnejšia v dobe vzniku škodovej udalosti - 26.11.2013, resp. bezprostredne potom, v priebehu roka 2013, preto jej vznikol nárok na náhradu za bolesť v priebehu roka 2013. V tomto roku bolo už aj známe, aké poranenia, popáleniny utrpela a aké lekárske zákroky podstúpila. Je tak zrejmé, že na výpočet náhrady za bolesť by sa mala použiť výška náhrady na rok 2013, a síce 16,10 Eur/1 bod. Aj v znaleckom posudku č. XX/XXXX je výslovne uvedené, že na výpočet tejto náhrady má byť použitá výška za rok 2013 v sume 16,10 Eur/1 bod. Nie je relevantné kedy bol lekársky posudok na hodnotenie bolestného vydaný, ale kedy ho bolo možné po prvý raz vydať, keďže posudok nekonštituuje nárok na bolestné, ale len deklaruje vytrpenú a zistenú bolesť, resp. jej bodové ohodnotenie. Intervenient taktiež namietol dôvodnosť vynaložených liečebných nákladov, konkrétne cca 80 litrov pohonných hmôt, liekov Wobenzym, Sterilux, Betadine, Heparoid, Cutishelp, Biod Cicabio, pohotovostnej služby, držiaku, dojčenských vôd, mlieka a utierok a ich príčinnú súvislosť s danou škodovou udalosťou. Taktiež náklady na vypracovanie znaleckého posudku, náklady na hodinové opatrovanie overenie podpisov a oblečenie sú neúčelné, nehospodárne a neprimerané, pričom pri týchto položkách taktiež absentuje príčinná súvislosť s danou škodovou udalosťou. Čo sa týka nemajetkovej ujmy žalobkyne v 1. rade vo výške 37.000,00 Eur, intervenient je názoru, že nie je možné priznať poškodenému právo na náhradu škody na zdraví a zároveň náhradu nemajetkovej ujmy na základe totožných dôvodov. Nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť odôvodnený inými skutočnosťami ako nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Poskytnutá náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia je odškodnením za preukázateľne nepriaznivé následky danej škodovej udalosti, ktoré sa prejavili v spoločenskom uplatnení žalobkyne v 1. rade, a to v jej osobnom, spoločenskom, rodinnom, intímnom, kultúrnom, politickom a športovom a inom živote. Znalecká organizácia na viacerých miestach znaleckého posudku č. XXX/XXXX popisuje, a v konečnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia zohľadňuje, následky predmetnej škodovej udalosti, ktoré sa u žalobkyni v 1. rade prejavili, napríklad tým, že bola obmedzená v obvyklom spôsobe života, vynútenou polohou v spánku, nutnosťou lokálnej starostlivosti o miesta popálenín, bolestivosťou pri sedení a akomkoľvek sedení a polohovaní tela, ťažkostiach pri vykonávaní telesných potrieb, pri dojčení, v obmedzení prirodzeného telesného kontaktu matky s dieťaťom, bolestivými podnetmi pri pohlavnom styku a iné. Znalecká organizácia tak zohľadnila všetky bolesti, útrapy a trvalé následky, ktoré sú s daným poškodením zdravia spojené ako napríklad zábrany vyzliecť sa na verejnosti, kúpalisku, ujma v intímnom živote, poúrazové sexuálne a duševné poruchy, citlivá pokožka na slnko a iné. Všetky uplatnené nároky boli odškodnené formou už vyplatenej náhrady za bolesť a najmä náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Nemajetková ujma vo výške 19.000,00 Eur, ktorú si uplatnil žalobca v 2. rade je taktiež neprimeraná a nedôvodná. Intervenient nepopiera, že následky škodovej udalosti nepríjemne zasiahli aj do rodinného a intímneho života žalobcu v 2. rade, avšak tieto následky nie sú natoľko značné a nezvratné aby bola namieste náhrada ujmy v uplatnenej výške. V zmysle znaleckého posudku č. XXX/XXXX je zrejmé, že žalobcovia v 1. a 2. rade môžu mať spolu pohlavný styk a taktiež je zrejmé, že menší intímny záujem žalobkyne v 1. rade je ovplyvnený aj dojčením, nevyspatím sa a podobne. Ostatné nároky je žalobca v 2. rade, ako otec, povinný znášať a to titulom funkcie otca v zmysle § 18 Zákona o rodine. Iné negatívne následky prejavujúce sa v rodinnom a súkromnom živote žalobcu v 2. rade neboli žiadnym spôsobom preukázané. Pokiaľ ide o nároky žalobcov v 3. a 4.

rade, tie sú taktiež nepreukázané. Neoprávnený zásah do ich práv trval po určitú veľmi krátku dobu, a preto ujma na ich osobnostných právach nemohla vzniknúť, a aj ak vznikla, nemohla dosiahnuť taký rozsah, že by nebolo postačujúce morálne zadosťučinenie. Takýto krátkodobý diskomfort maloletých - odlúčenie od matky, nemôže zakladať ich právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Plnenie poskytnuté zo strany intervenienta nemožno považovať v tomto prípade za nedostatočné. Samotná náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje satisfakciu za nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobkyni v 1. rade, ktoré s ohľadom na legislatívnu úpravu sú upravené ako náhrada škody na zdraví príslušnej časti Občianskeho zákonníka. Nemajetková ujma a náhrada škody nemôžu byť priznané na základe totožných dôkazov totožného odôvodnenia, pretože by tak prichádzalo k nedôvodnej duplicite. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy žalobcov je vzhľadom na intenzitu a trvanie zásahu neprimeraná. Je potrebné zdôrazniť, že všetky okolnosti prípadu by sa mali premietnuť do rozhodovania súdu o tom, či je nárok resp. náhradu nemajetkovej ujmy v danom prípade potrebné odškodniť peňažným vyjadrením.

Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

20. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

22. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

23. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

24. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

25. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

26. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

27. Podľa § 421a ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá aj za škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prístroja alebo inej veci, ktoré sa pri plnení záväzku použili. Tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť.

28. Podľa § 421a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zodpovednosť podľa odseku 1 sa vzťahuje aj na poskytovanie zdravotníckych, sociálnych, veterinárnych a iných biologických služieb.

29. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

30. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

31. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

32. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

33. Podľa § 449 ods. 3 Občianskeho zákonníka, náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhradzujú tomu, kto ich vynaložil.

34. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

35. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

36. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

37. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

38. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

39. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

40. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

41. Podľa § 9 ods. 2 veta druhá zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí akútna fáza bolesti.

42. Podľa § 10 ods. 1 veta druhá zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov.

43. Podľa čl. 4 veta prvá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení v rozhodnom čase, všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

44. Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

45. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa.

46. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

47. Z dôvodu čiastočných späťvzatí podanej žaloby, súd konanie v späťvzatej časti v súlade s dispozičným prejavom žalobcov z dôvodu úhrad po začatí konania žalovaným, resp. intervenientom, zastavil.

48. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov je po vyššie uvedených čiastočných späťvzatiach sčasti dôvodná.

49. Predmetom sporu je nárok žalobkyne v1. rade za zásah do jej osobnostných práv vo forme nemajetkovej ujmy, náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrady liečebných nákladov a náhrady škody, ďalej nárok žalobcu v 2. rade za zásah do jeho osobnostných práv vo forme nemajetkovej ujmy a náhrady liečebných nákladov a nárok žalobcov v 3. a 4. rade za zásah do ich osobnostných práv vo forme nemajetkovej ujmy, ku ktorým došlo pri pôrode žalobcu v 3. rade, kedy žalobkyňa v 1. rade utrpela popáleniny II. a III. stupňa na cca 8 % tela.

50. Obsah práva na ochranu osobnosti je upravený v § 11 Občianskeho zákonníka, pričom nadväzuje na komplex ústavou a medzinárodnými zmluvami zakotveného základu právnej úpravy všeobecného osobnostného práva. Ide o klauzulu ochrany osobnosti a v nadväznosti na nasledujúce ustanovenia (§ 12 až § 16 Občianskeho zákonníka) je právnym základom pre rôzne typy žalôb.

51. Na druhej strane ustanovenia § 444 až § 447 Občianskeho zákonníka určujú postup pri náhrade škody na zdraví. Škody spôsobené na zdraví predstavujú ďalší druh škôd (popri § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktoré sú vyjadrené v súkromnom práve a na náhradu ktorých Občiansky zákonník priznáva poškodeným právo. Aj pri týchto škodách je uplatnená zásada, že medzi protiprávnym konaním (škodovou udalosťou) a jeho následkom (škodou na zdraví) musí existovať príčinná súvislosť, ktorá musí byť preukázaná. Pri škode na zdraví sa poškodenému uhrádzajú a) bolesti (§ 444), b) sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 444), c) strata na zárobku (§ 445 až § 447), d) strata na dôchodku (§ 447a), e) účelne vynaložené náklady spojené s liečením (§ 449) a f) jednorazové vyrovnanie (§ 447b).

52. Súčasťou súkromného života, ktorý je chránený, je bezpochyby život rodinný, zahŕňajúci nielen sociálne, morálne a kultúrne vzťahy medzi najbližšími príbuznými, bez ohľadu na to, či spolu trvale žijú alebo nie. ESĽP, aplikujúc článok 8 ods. 1 Dohovoru, obsah práva na súkromný život interpretoval v niektorých svojich rozhodnutiach, pričom vyjadril názor, podľa ktorého by bolo príliš reštriktívnym limitovať tento pojem na "vnútorný kruh", v ktorom môže jedinec žiť svoj vlastný život podľa svojich predstáv a úplne z neho vylúčiť svet do tohto kruhu nezahrnutý. Rešpektovanie súkromného života, musí taktiež zahŕňať do určitej miery aj právo vytvárať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľudskými bytosťami (rozsudok ESĽP vo veci R. C. R. U. XX.XX.XXXX). Neoprávnený útok, zásah proti právu na ochranu osobnosti jedného z manželov sa môže súčasne dotknúť tohto práva aj u druhého manžela, pričom takýto zásah zároveň zakladá právo domáhať sa zadosťučinenia podľa § 13 Občianskeho zákonníka aj u druhého manžela (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, XX P. XXXX/XXXX).

53. Právnymi prostriedkami ochrany týchto práv, okrem iných zásahov, aj pred neoprávneným zásahom do osobnostných práv zdravotníckym výkonom, pri ktorom, resp. v dôsledku ktorého vznikla škoda - ujma, je satisfakčná žaloba podľa § 13 (resp. § 444) Občianskeho zákonníka. Takouto žalobou si poškodený/í, resp. jeho blízky uplatňujú nárok na primerané zadosťučinenie, resp. sám poškodený náhrady podľa § 444 Občianskeho zákonníka. Následky takéhoto zásahu do súkromia a rodinného života poškodených sú nereparovateľné a preto náhrada nemajetkovej ujmy poskytnutá v peniazoch, ktorá tým vznikla, môže prispieť aspoň k zmierneniu vzniknutého stavu, čo je jej prvoradým zmyslom (má satisfakčný okrem sankčného a prevenčného významu).

54. Zároveň je ale potrebné uviesť, že dôkazné bremeno znáša žalobca, resp. osoba, ktorej bola spôsobená nemateriálna ujma neoprávneným zásahom. Existenciu neoprávneného zásahu tak musí preukázať žalobca, na ktorom potom spočíva povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť, že k určitému konaniu, ktoré je zásahom do jeho osobnostných práv skutočne prišlo a tiež súvislosť medzi týmto konkrétnym zásahom a vzniknutou škodou (ujmou). Zároveň žalobca nesie aj bremeno dôkazu ohľadom predpokladov priznania primeraného zadosťučinenia ako aj ďalších uplatnených nárokov - liečebné náklady atď.

Súd posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných zákonných ustanovení, dospel k nasledovným záverom:

55. V konaní nebolo sporné, že k poškodeniu zdravia žalobkyne v 1. rade došlo pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalovaným - pri pôrode, čím je daná objektívna zodpovednosť žalovaného, čo ani sám žalovaný nerozporoval, nakoľko ten nesie zodpovednosť za poskytovanie zdravotníckych služieb svojimi zamestnancami v zmysle § 420 ods. 2 (resp. § 421a ods. 1) Občianskeho zákonníka.

56. Naopak spornou bola skutočnosť, či týmto zásahom do tela žalobkyne v 1. rade došlo k zásahu do jej osobnostných práv a aj jej najbližších a to manžela - žalobcu v 2. rade, ako aj ich detí - žalobcovia v 3. a 4. rade, a ak áno v akom rozsahu, resp. či tieto ujmy nie sú už pokryté a odškodnené podľa § 444 Občianskeho zákonníka. Sporným navyše bola aj duplicita, resp. súbežnosť uplatnených nárokov žalobkyne v 1. rade v podobe nemajetkovej ujmy a bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj účelnosť a dôvodnosť vzniknutých nákladov na liečenie a náhrady škody, a ich výška.

57. Prvou spornou skutočnosťou, s ktorou sa súd v konaní vysporiadal, bol nárok žalobkyne v 1. rade na bolestné vo výške 176,70 Eur. Ide o rozdiel medzi požadovaným bolestným vo výške 7.663,20 Eur a uhradeným bolestným vo výške 7.486,50 Eur, spôsobený stranami rozdielnym ustálením výšky 1 bodu. Súd tento nárok posúdil ako nie dôvodný. Žalobcovia mali za to, že k ustáleniu zdravotného stavu poškodenej došlo až dňa 20.02.2014, podľa čoho je zrejmé, že výška bolestného sa musí určiť podľa opatrenia na rok 2014. Súd sa s takouto argumentáciou nestotožnil. Zákon č. 437/2004 Z. z. jednoznačne v § 8 ods. 4 a § 9 ods. 1 uvádza, že kým na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia je potrebné ustálenie zdravotného stavu poškodeného - zvyčajne po jednom roku, na hodnotenie bolestného je rozhodná akútna fáza bolesti. Akútna fáza bolesti je bolesť, ktorá trvá obmedzenú dobu a rýchlo odznieva. Bolestné je náhradou za už vytrpené bolesti. Najvyšší súd SR sa v uznesení zo dňa XX.XX.XXXX, č. k. XM P. XX/XXXX zaoberal problematikou ohľadom ustálenia zdravotného stavu poškodeného a z toho vyplývajúcej hodnoty 1 bodu, pričom uviedol, že momentom vzniku nároku na náhradu škody (bolestného) podľa zákona č. 437/2004 Z. z. je moment, kedy žalobca - poškodený utrpel škodu na zdraví. Najvyšší súd v predmetnom rozhodnutí ďalej dôvodil: "pokiaľ v prejednávanej veci žalobca utrpel škodu na zdraví pri dopravnej nehode dňa 01.09.2007, čo je moment vzniku nároku na náhradu škody (čo aj spolu so spôsobom výpočtu tohto nároku konajúce súdy správne ustálili), náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia mu patrí vo výške ustanovenej práve posledne citovaným opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 19. apríla 2007 č. XXXXX/XXXX-V.."Najvyšší súd v ČR v rozsudku č. k. XX P. XXX/XXXX potvrdil, že pre posúdenie bolesti je rozhodujúci okamih, kedy bolesti vznikli, bez ohľadu na to, že bodové ohodnotenie bolesti podľa sadzobníka je možné vykonať až v dobe stabilizácie bolesti, a že lekársky posudok sa vydáva, až keď je možné zdravotný stav poškodeného považovať za ustálený. Vznik bolesti, ktorá má byť odškodnená predpokladá, že určitá konkrétna bolesť dosiahla určitú fázu či intenzitu, ktorú je možné odškodniť, teda vznik bolesti sa viaže k počiatku, kedy sa bolesť stala odškodniteľnou. Tento názor podporuje aj stanovisko Ústavného súdu ČR I. Ú. XXXX/XX U. XX.XX.XXXX, ktoré za nesprávny označilo názor, že osoba poškodená na zdraví sa o poškodení zdravia dozvie až vtedy, keď má k dispozícii všetky znalecké posudky, v ktorých je popísané a bodovo ohodnotené poškodenie zdravia. Taktiež rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 18.06 2005, sp. zn. XX P. XXXX/XXXX ustálil, že pre posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu má byť poskytnuté odškodnenie bolesti, nie je rozhodujúci okamih, kedy sa ustálil zdravotný stav žalobkyne, ale okamih, kedy vznikli jej bolesti.

58. Ak teda k škodovej udalosti došlo 26.11.2013, je potrebné aplikovať opatrenie Ministerstva zdravotníctva SR č. I.-V.-XXXX zo 4. apríla 2013 ustanovujúceho výšku tejto náhrady za rok 2013 a zohľadňujúceho priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v hospodárstve SR za kalendárny rok 2012 vo výške 16,10 Eur za 1 bod. Navyše aj samotný posudok, ktorý hodnotil bolestné uvádza, že vo vzťahu

k dobe skutku - 26.11.2013 je upravená hodnota jedného bodu na 16,10 Eur. Súd argumenty žalobcov ohľadom "technického postupu" znaleckej organizácie, ako aj nemožnosti použiť opatrenie na rok 2014, považuje za nedôvodné a mylné v práve. Vo vzťahu k dobe skutku - udalosti, od ktorej sa odvíja hodnota bodu je irelevantná nemožnosť použiť aktuálnejšie opatrenie s vyššou hodnotou bodu, ktorá ešte nie je v platnosti, tak ako to uviedli žalobcovia. Je zrejmé, že pre posúdenie, podľa ktorej vyhlášky (opatrenia) má byť výška bolesti odškodnená, nie je rozhodujúci okamih, kedy sa ustálil zdravotný stav poškodeného, tak ako pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia, ale okamih, kedy vznikla jeho bolesť. Za dátum zistenia bolesti totiž nemožno považovať výlučne deň vyhotovenia posudku.

59. Žalobkyňa si taktiež uplatnila liečebné náklady vo výške 314,39 Eur (po späťvzatiach 208,27 Eur) pozostávajúcich z: pohonné hmoty 111,71 Eur (rozdelené medzi žalobkyňu v 1. rade - 31,99 Eur a žalobcu v 2. rade - 67,88 Eur), lieky Wobenzym 121,09 Eur, Sterilux Betadine 3,85 Eur, Sterilux Hepadroid 20,65 Eur, Cutishelp 7,90 Eur, Biod cicabio 8 Eur, pohotovostná služba 1,99 Eur, držiak na vstávanie 7,90 Eur, vody Lucka 5 ks 8,82, vody drobček 10 ks 16,79 Eur a utierky 5 ks 5,69 Eur, a materiálnu škodu vo výške 865,12 Eur (po späťvzatí 859,76 Eur) pozostávajúcich z: mlieka Beba 25 ks 115,68 Eur, faktúra za znalecký posudok 536,83 Eur, externé hodinové opatrovanie 44,00 Eur, dohľadanie dokumentácie 20,00 Eur, overenie podpisov 8,02 Eur, oblečenie 4 ks 135,23 Eur. Súd sa s týmito výdajmi čiastočne stotožnil, nakoľko okrem úhrady za znalecký posudok boli preukázané, zdokladované a účelne vynaložené v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou poškodenej.

60. Zákonná úprava viaže nárok na náhradu nákladov spojených s liečením s predpokladom, že ide o náklady, ktoré boli vynaložené v spojení s liečením poškodeného, teda, že medzi nákladmi a liečbou je príčinná súvislosť. Podľa ustálenej súdnej praxe sa za náklady spojené s liečením poškodeného považujú napríklad náklady spojené s prilepšením na strave, náklady na diétne stravovanie, náklady spojené s rehabilitáciou, úhradou za lieky alebo ortopedické pomôcky, doplnky liečby, náklady na ošetrovateľa, resp. osobu na výpomoc v domácnosti ale aj náklady príbuzných poškodeného, alebo aj iných blízkych osôb ako napríklad náklady spojené s návštevou poškodeného v liečebnom zariadení a pod. Ide tak o náklady spojené s výkonom niektorých úkonov za účelom obnovenia alebo zlepšenia zdravotného stavu poškodeného. Vyžaduje sa aby tieto náklady boli účelne vynaložené.

61. K pojmu účelnosť liečebných nákladov sa vyjadril Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. XXCo/XXX/XXXX zo dňa 29.07.2015, podľa ktorého: "kritérium účelnosti liečebných nákladov podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka má pri rôznych zložkách liečebného procesu rôznu mieru danosti a tiež preukaznosti. Zatiaľ čo niektoré časti liečebného procesu sú pri konkrétnom poškodení zdravia zjavne nevyhnutné, iné môžu mať iba podpornú funkciu a liečenie by mohlo byť vo výsledku úspešné aj bez nich. Účelná liečba, a teda aj náklady na ňu, však nie sú len otázkou konečného výsledku uzdravovacieho procesu, ale aj otázkou jeho priebehu. Sú to náklady spojené s liečením, slúžiace k obnoveniu zdravia alebo aspoň zlepšeniu zdravotného stavu poškodeného. Každá zložka liečebného procesu, ktorá prispeje nielen k priaznivému výsledku liečenia, ale aj k jeho priaznivejšiemu priebehu, je pre liečenie účelná a účelne vynaložené sú potom aj náklady na ňu vynaložené. Je všeobecne známy význam vplyvu ľudskej psychiky na organizmus ako celok, keď psychické stavy človeka sú schopné sa prejaviť na jeho fyzickom zdraví. Lekárska veda tieto vplyvy označuje ako psychosomatické. Tak aj priaznivé duševné rozpoloženie pacienta, a to v zásade každého, nepochybne pozitívne prispieva aj k liečeniu poranení tela. Preto je potrebné vytvorenie aspoň základných objektívnych predpokladov pre duševnú pohodu pacienta považovať za pozitívny príspevok k celkovému priebehu liečebného procesu." V zmysle uvedeného je zrejmé, že uplatnené náklady boli vynaložené účelne, lieky na urýchlenie hojenia a lepší priebeh liečby, 1,99 Eur ako poplatok za pohotovostnú službu bol vynaložený za účelom vyšetrenia mokvajúcich rán, držiak na vstávanie z dôvodu ťažkosti, resp. nemožnosti pohybu, vstávania - sedenia poškodenej, pohonné hmoty za účelom návštev lekárov a vyšetrení. Súd tak námietky žalovaného, resp. intervenienta ohľadom účelnosti a dôvodnosti týchto nákladov považuje za účelové a nedôvodné v snahe čo najviac znížiť cenu týchto položiek (nepriznať ich vôbec).

62. Súd však predsa upravil a znížil náklady v časti pohonných hmôt, nakoľko podľa priloženého technického preukazu motorového vozidla, ktorým boli tieto účelné cesty vykonané, je priemerná spotreba na 100 km/4,7 l a nie 6,9 l ako si uplatnila žalobkyňa v 1. rade. Náklady v časti pohonných hmôt tak sú 28,55 Eur. Celková výška liečebných nákladov po príslušných späťvzatiach je 248,83 Eur (208,27 Eur mínus 3,44 Eur - rozdiel medzi požadovanými 31,99 Eur za pohonné hmoty a priznanými 28,55 Eur + 44,00 Eur za externé hodinové opatrovanie, nakoľko toto je položka liečebných nákladov).

63. Súd taktiež považoval za účelnú aj uplatnenú materiálnu škodu. Ide o položky preukázané a účelne vynaložené v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. V dôsledku popálením a ich citlivosti bola žalobkyňa v 1. rade nútená kúpiť si voľnejšie oblečenie z nedráždivých látok, mlieko na kojenie, dohľadať dokumentáciu za účelom vypracovania posudkov za účelom bodového ohodnotenia a s tým spojené overenie podpisov poškodenej, nakoľko tá nebola schopná tieto záležitosti vybaviť sama (kvôli jej zdravotnému stavu). Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť medzi ublížením na zdraví a vzniknutými nákladmi, súd uvádza, že táto je nespochybniteľná. Ak by žalobkyňa v 1. rade neutrpela popáleniny, v dôsledku ktorých bola imobilná (ležiaca), nesamostatná v hygiene, obliekaní, jedení, kojení a pod., tak by nevyvstala potreba nákupu týchto položiek. Nejedná sa tak o náklady, ktoré by boli vynaložené zbytočne a neúčelne ako to tvrdí žalovaný - intervenient. Náklady na vypracovanie znaleckého posudku podľa vyúčtovania č. XXXXXXX v sume 536,83 Eur, však súd posúdil ako nepreukázané a preto ich žalobkyni v 1. rade nepriznal. V súdnom spise dôkaz o úhrade - vynaložení danej sumy (výpis z účtu, poštový poukaz atď...) absentuje, a preto súd tento nárok posúdil ako nepreukázaný a nedoložený. Predložené vyúčtovanie znaleckej organizácie nie je doklad dokazujúci samotnú úhradu žalobkyňou v 1. rade (napríklad pri opatrovnom doložila vyúčtovanie a k tomu prislúchajúce výpisy z bankových účtov, ktoré preukazujú aj reálnu úhradu týchto nákladov). Dôkazné bremeno možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie, teda strata sporu, nároku. Každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Nie je ulohou sudu, aby ex offo nahradzal procesnu aktivitu zalobcov ohladom ich dokazneho bremena. Strana musí preukázať to, čo tvrdí. Ak teda žalobkyňa v 1. rade niečo tvrdí, musí to preukázať, musí preukázať skutočnosti, na základe ktorých mu jej právo patrí. Žalobkyňa v 1. rade v tejto časti žaloby v konaní žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázala výšku nákladov na tento znalecký posudok, a vôbec, že tieto náklady aj v skutočnosti vynaložila. V tejto súvislosti je možné uzavrieť, že o tomto tvrdení neuniesla dôkazné bremeno. Celkovo súd ustálil výšku škody na 278,93 Eur, nakoľko zvyšné jednotlivé položky ako aj ich účel boli preukázané a zdokladované.

64. Žalobkyňa v 1. rade ďalej požadovala nemajetkovú ujmu vo výške 37.000,00 Eur simultánne uplatnenú aj s nárokom na bolestné a náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia. Súd je však názoru, že nie je možné uplatniť si tieto nároky duplicitne na základe rovnakých skutkových tvrdení, resp. skutkového základu. Vykonaným dokazovaním totiž bolo zistené, že nároky, ktorých sa žalobkyňa v 1. rade domáha formou nemajetkovej ujmy v súvislosti s tým, že bolo zasiahnuté do jej zdravia, telesnej integrity, ako aj rodinného a súkromného života, sa uplatňujú v rámci odškodňovania bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré sa realizujú prostredníctvom zákona č. 437/2004 Z. z. Žalobkyňa v 1. rade úraz prežila a uplatňuje si nároky súvisiace s poškodením zdravia, telesnej integrity, ako aj nároky súvisiace so zásahom do spoločenského a rodinného života. V prípade náhrady nemajetkovej ujmy cez § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka možno prijať aj práva na náhradu škody, no tieto treba chápať v rozsahu, v akom sa chápe majetková ujma. Ale ak náhrada škody umožňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy (čo zákon č. 437/2004 Z. z. umožňuje - viď § 2 ods. 2 definícia sťaženia spoločenského uplatnenia), tak pre tento prípad sú ustanovenia zákona špecifické, a preto je vylúčené ich uplatňovať cez ochranu osobnosti. A nároky v oblasti súkromia a rodinného života, ako už súd spomenul vyššie, pokrýva zákon č. 437/2004 Z. z., pretože poskytuje náhradu pre obmedzené možnosti poškodeného nielen v živote ale aj v spoločnosti. Z týchto dôvodov tu nie je priestor tieto zložky práva uplatňovať cez ochranu osobnosti.

65. Žalobkyňa v 1. rade svoj nárok odvodzovala najmä podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. XCdo XX/XXXX, zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý judikoval, že ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach. Súdu je uvedený judikát Najvyššieho súdu SR známy, avšak pri posudzovaní súbehu týchto nárokov je potrebné zohľadniť aj ďalšie faktory a posúdiť danú problematiku komplexne. Ešte ani v súčasnosti nie je totiž otázka duplicitného, resp. simultánneho uplatnenia nemajetkovej ujmy a sťaženia spoločenského uplatnenia a bolesti jednoznačne vyriešená, čo umocňuje aj uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v kontraste s uznesením Ústavného súdu SR, sp. zn. I. Ú. XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Podľa Ústavného súdu SR totiž právo na náhradu škody z titulu úhrady sťaženia spoločenského uplatnenia podľa ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka a právo na náhradu nemajetkovej ujmy

podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sú samostatné nároky fyzickej osoby, a preto ich nemožno duplicitne uplatňovať na základe rovnakých skutkových tvrdení, hoci aj v dvoch samostatných konaniach pred príslušným súdom. Súd sa s týmto názorom Ústavného súdu SR v plnom rozsahu stotožňuje, a to najmä s prihliadnutím na konkrétny prejednávaný prípad. Je dôležité zdôrazniť, že je potrebné posudzovať túto problematiku podľa individuálnych prípadov. Podstatná je jedinečnosť prípadu a s tým spojená konkrétna intenzita zásahu a jej následky.

66. Právo na náhradu škody na zdraví je vo vzťahu k právu na ochranu osobnosti špeciálnym právnym inštitútom. To znamená, že nárok na nemajetkovú ujmu prostredníctvom ochrany osobnosti prichádza do úvahy len v prípade, že škodu na zdraví (za zásah do telesnej a duševnej integrity) nemožno nahradiť vôbec alebo len v neúplnom rozsahu. Problematickým sa javí, že práva zo zodpovednosti za škodu a z porušenia osobnostných práv si najmä v čiastkových nárokoch na odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia navzájom konkurujú, lebo sú hodnotené na základe sčasti totožných a sčasti veľmi príbuzných skutkových tvrdení. Úspešnosť takého postupu teda vylučuje, ak by žalobca odôvodňoval svoj nárok na podklade totožných skutkových tvrdení ako v žalobe na náhradu škody a nepreukázal "previs" nároku na ochranu osobnosti nad nárokmi z titulu náhrady škody. Dvojitým hodnotením vzniknutej nemajetkovej ujmy na ľudskom zdraví - v konaní o náhradu škody na zdraví aj v konaní na ochranu osobnosti by však dochádzalo k porušeniu všeobecnej zásady non bis in idem, pretože súdy by v oboch konaniach riešili stále rovnaký skutok - rovnaké poškodenie na zdraví, nech už nároky z nich vzniknuté pomenujeme akokoľvek. Nepochybne môžu existovať situácie, ktorých ochrana osobnosti v súvislosti s porušením práva na zdravie bude mať svoje miesto, to sa ale musí týkať odlišných skutkov a nárokov a osôb odlišných od skutkov, nárokov a osôb spadajúcich do právneho režimu náhrady škody na zdraví a môžu nastať aj tam, kde právnu úpravu náhrady škody nie je možné považovať za vyčerpávajúce riešenie daného problému (rozsudok Krajského súdu v Nitre, č. k. XCo/XXX/XXXX U. A. XX.XX.XXXX).

67. Krajský súd v Trenčíne, č. k. XCo/XXX/XXXX U. A. XX.XX.XXXX k danej problematike uviedol, že pri škode na zdraví, nemajetková ujma, je krytá v slovenskej právnej úprave, cez ustanovenia zákona o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Nároky, ktoré uplatňuje žalobkyňa sú nárokmi nemajetkovej ujmy odškodňované podľa § 444 Občianskeho zákonníka. Iné druhy nárokov nemajetkovej ujmy právny poriadok Slovenskej republiky výslovne neupravuje. Z tohto dôvodu tu nie je priestor tieto zložky práva uplatňovať cez ochranu osobnosti.
68. V tejto súvislosti, teda ohľadne možnosti priznania práva poškodeného na nemajetkovú ujmu v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka v prípade, že zásah do osobnosti poškodeného si "konkuruje" s poškodením zdravia a následnom sťažení spoločenského uplatnenie, resp. bolestného, súd poukazuje na skutočnosť, že zložky práva z titulu nemajetkovej ujmy podľa § 13 Občianskeho zákonníka, sú zložky práva, ktoré sú priznávané pri odškodňovaní sťaženia spoločenského uplatnenia. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia pri poškodení zdravia, ktorý je upravený v § 444 Občianskeho zákonníka, má povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti (Krajský súd v Trenčíne, rozsudok č. k. XCo/XXX/XXXX U. A. XX.XX.XXXX v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa XX.XX.XXXX, Č.. J.. XXC/XXX/XXXX-XXX).

69. V konaní o náhradu škody na zdraví sú všeobecné súdy viazané ústavným princípom proporcionality a odškodnenie priznávané priamo z titulu náhrady škody na zdraví by tak malo byť dostatočné, dôstojné a adekvátne. Ako povedal pre oblasť náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia pri vzniknutej škode na zdraví Ústavný súd ČR v náleze z 29.09.2005, sp. zn. III. Ú. XXX/XX (ku ktorému sa prihlásil aj v náleze zo XX.XX.XXXX, sp. zn. N.. Ú. XX/XX), moderným ústavným nepísaným pravidlom, ktoré podľa dnes už konštantnej judikatúry ústavný súd tiež aplikuje, je princíp proporcionality. Ten patrí medzi všeobecné právne zásady, ktoré nie sú síce v právnych predpisoch výslovne obsiahnuté, ale v európskej právnej kultúre sa bez zvyšku uplatňujú. Takáto interpretácia sa potom premieta aj do výkladu jednotlivých právnych predpisov. Porušením pravidla proporcionality môže dôjsť k zásahu do ústavne garantovaných práv, a to konkrétne práva na súdnu ochranu.

70. Nesystematické zvyšovanie nárokov vzniknutých z titulu "náhrady škody za nemajetkovú ujmu" v podobe bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia cestou ochrany osobnosti nie je prípustné ani účelné, pretože by viedlo k porušeniu ústavného princípu proporcionality, nie z hľadiska podhodnotenia vzniknutej nemajetkovej ujmy, ale z pohľadu opačného, ku ktorému by prípadné duplicitné hodnotenia a odškodnenie tej istej nemajetkovej ujmy prispievalo. Nie je prípustné, aby sa

subjekt zásahu domáhal svojej ochrany zdravia prostredníctvom žaloby na ochranu osobnosti, ktorá má nahradiť alebo navýšiť tie isté nároky z titulu náhrady škody, čím by došlo de facto k dvojitému zhodnoteniu nemajetkovej ujmy na zdraví. Najvyšší súd SR, uznesením z XX.XX.XXXX sp. zn. XCdo XXX/XXXX, uviedol, že "náhrada nemajetkovej ujmy ako forma satisfakcie z titulu ochrany osobnosti je možná len v prípade, že škodu na zdraví /za zásah do telesnej a duševnej integrity/ nemožno nahradiť vôbec alebo len v neúplnom rozsahu. Podanie žaloby na ochranu osobnosti ohľadne náhrad za nemateriálnu ujmu možno pripustiť len v prípadoch, ktoré nespadajú pod špeciálny režim náhrady škody, resp. tam kde je tento režim celkom paušálny a neumožňuje individuálne posúdenie prípadu. Právo na ochranu osobnosti a právo na náhradu škody sú dva rozdielne právne inštitúty, inak však posúdil ich vzájomný vzťah. Podľa súdu "sa nejedná o inštitúty navzájom sa vylučujúce, ale naopak, ide o inštitúty vzájomne prepojené, pričom právo na náhradu škody na zdraví je vo vzťahu k právu na ochranu osobnosti špeciálnym právnym inštitútom. Nadväzne, nárok na nemajetkovú ujmu prostredníctvom ochrany osobnosti prichádza do úvahy len v prípade, že škodu na zdraví (za zásah do telesnej a duševnej integrity) nemožno nahradiť vôbec alebo len v neúplnom rozsahu." To však v danom spore nie je možné. Žalobkyňa v 1. rade si výslovne uplatňuje položky, ktoré síce považuje za práva podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale tie je možné uhradiť (a už aj boli) titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Ide o položky ako nemožnosť plnohodnotne kojiť syna, obmedzenie osobnej starostlivosti o syna a dcéru - hry, prechádzky, obmedzenie prechádzok s kočiarom, izolácia od ostatných matiek na materskej dovolenke, zmeny materských znamienok, obmedzenie možnosti slniť sa a pod. Sama poškodená v žalobe uvádza aj záver znaleckého posudku (aj sa s ním stotožňuje), podľa ktorého duševné a sexuálne poruchy majú nepriaznivý dosah na jej spoločenské uplatnenie v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote. Na druhej strane žalobkyňa v 1. rade v ďalších vyjadreniach uviedla, že výška tejto náhrady určená na základe lekárskeho posudku nezohľadňuje fakt, akým poškodenie zdravia zasiahlo do jej súkromného a rodinného života. V tomto kontexte je potrebné podrobne preskúmať predmetný znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že ten tieto poškodenia zohľadňuje a navyše, priznané bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia poškodenej zvyšuje o 80 % (viď položka Vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií). Z obsahu posudku je možné ďalej vyčítať, že pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia poškodenej sa vychádzalo aj z jej obsiahlych výpovedí (tvoria obsah posudku), kde sa poškodená vyjadruje k jej osobným pocitom a ujmám. Diagnostický záver posudku uvádza poúrazové protrahované adaptačné poruchy a poúrazové sexuálne poruchy, strata atraktivity - zohyzdenie tela, vrátane vonkajšieho genitálu. Posudkový záver konštatuje duševné a sexuálne poruchy majúce nepriaznivý dosah na spoločenské uplatnenie poškodenej v jej osobnom, rodinnom a spoločenskom živote (č. l. 84 spisu). Ide tak o nároky, ktoré boli uplatnené aj v žalobe, a to bez ohľadu na to, že už boli raz odškodnené. Samozrejme, iná by bola situácia, ak by znalecký posudok tieto nároky ignoroval alebo by ich len nepatrne odškodnil. Táto situácia však nenastala, nakoľko znalecká organizácia sa v znaleckom posudku riadne vysporiadala so všetkými nárokmi - ujmami žalobkyne v 1. rade.

71. Sťažením spoločenského uplatnenia sa v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. rozumie stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Z tejto definície je zrejmé, že ak by aj súd pripustil navrhovanú duplicitu nárokov (čo však nie je možné), žalované nároky sú jasne zadefinované v § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z., a boli už uspokojené.
72. Zatiaľ, čo sa odškodnenie bolesti poskytuje za bolesť spôsobenú škodou na zdraví, jej liečením alebo odstraňovaním následkov škody na zdraví, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje za trvalé následky vyvolané škodou na zdraví, ktoré nepriaznivo ovplyvňujú možnosti poškodeného uplatniť sa v ďalšom živote a v spoločnosti. Vzhľadom na to aj okamih vzniku bolesti a vzniku sťaženia spoločenského uplatnenia nie je zvyčajne totožný (platí aj k nároku bolestného 176,70 Eur, bod. 58 rozsudku). Sťažením spoločenského uplatnenia je potrebné rozumieť zohyzdenie trvalejšieho charakteru, ktoré obmedzuje poškodeného v normálnej náplni života tým, že ho vylučuje z uplatnenia v spoločnosti, v športe, v kultúrnom, rodinnom a intímnom živote a pod. Tak je tomu aj vtedy, keď sa následky poranenia prejavujú skôr v celom počínaní a chovaní poškodeného než v telesnom zohyzdení (W. XX/XXXX). Nepriaznivé následky musia trvalo a výrazne sťažovať možnosť spoločenského uplatnenia poškodeného. Podľa súdnej praxe táto ujma môže byť aj skrytá, voľným okom neviditeľná a aj viditeľná, čo môže mať nepochybne za následok obmedzenie možnosti poškodeného nájsť svoje osobné uplatnenie napr. pri voľbe povolania, životného partnera, pri účasti na kultúrnej alebo športovej akcii či iného spoločenského či rodinného uplatnenia. Sťaženie spoločenského uplatnenia

vzniká v dobe, keď sa prejavia trvalo nepriaznivé následky pre ďalší život poškodeného, teda keď v jeho zdravotnom stave nastanú také zmeny, ktoré do budúcnosti obmedzujú jeho ďalší život v nasledujúcej dobe a znamenajú trvalú zmenu jeho spoločenského, kultúrneho a rodinného uplatnenia, aký bol pred úrazom. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia je jednorazovým odškodnením nemajetkovej ujmy spočívajúcej v zhoršení kvality života, čo je presne prípad žalobkyne v 1. rade. Dosiahnutie nápravy zásahu do (osobnostných) práv žalobkyne v 1. rade bolo potrebné prioritne riešiť v rámci využitia inštitútu náhrady škody na zdraví v zmysle § 420 ods. 1 v spojení s § 444 Občianskeho zákonníka (437/2007 Z. z.), čo sa napokon aj uskutočnilo.

73. V tomto smere je potrebné pripomenúť, aj keď pri takýchto emočne - citovo vypätých sporoch je pre strany ťažké sa s tým stotožniť, čo súd v plnej miere chápe a rešpektuje, a síce žalobkyni v 1. rade už bola vyplatená celkovo suma cca 43.000,00 Eur (v zmysle znaleckých posudkov už zahrnuté poškodenou tvrdené a požadované nároky). Pri zachovaní istej miery proporcionality, výška relutárnej satisfakcie, tematicky aktuálna zvlášť v prípadoch uplatnenia sankčnej povahy odškodnenia, nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a vedno s tým ani eventuálne pôsobiť na pôvodcu škody ekonomicky likvidačne, najmä v prípade ak už žalované ujmy boli zohľadnené a uhradené (ako už súd niekoľko krát v rozsudku uviedol). Súd preto z uvedených dôvodov žalobu žalobkyne v 1. rade v tejto časti o náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

74. Žalobca v 2. rade, ako manžel poškodenej, si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 19.000,00 Eur ako aj liečebné náklady vo výške 67,88 Eur za pohonné hmoty vynaložené za účelom návštev poškodenej. V súvislosti s poškodením zdravia svojej manželky utrpel ujmy ako strach o ňu ako aj o dieťa, psychické vypätie spojené s riešením problémov, starostlivosť o domácnosť a dcéru, každodenné návštevy manželky a zabezpečovanie pomoci, trvalý zásah do intímnej sféry, pokles frekvencie a kvality pohlavného styku s manželkou z dôvodu popálenín, ktoré manželka utrpela aj v intímnych partiách v kombinácii so skutočnosťou, že tá pri pohlavnom styku pociťuje bolesť a negatívne pocity, ďalej zásah do zaužívaného chodu domácnosti a trvalá konfrontácia so zjazveným telom manželky.

75. V konaniach o ochranu osobnosti má fyzická osoba v súlade s § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to najmä v prípadoch, ak došlo k zníženiu jej dôstojnosti či vážnosti v spoločnosti. Pri určení jej výšky prihliada všeobecný súd hlavne na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za akých k porušeniu práv konkrétneho účastníka konania došlo. Súdy pri určovaní konkrétnej výšky náhrady za spôsobenú ujmu, zohľadňujú nielen primeranosť k iným finančným kompenzáciám, ale naďalej prihliadať napríklad na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému. Ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka teda nelimituje súd pri priznaní rozsahu náhrady nemajetkovej ujmy. Posúdenie týchto okolností ponecháva na úvahu súdu, ktorá však nemôže byť bezbrehá, ale musí spočívať na logických a legitímnych faktoch. Je nepochybné, že mantinely, v rámci ktorých by sa mala pohybovať takáto úvaha súdu, musia byť istým spôsobom dané, pričom táto ich danosť je závislá od individuality každého prípadu a zároveň musí byť podmienená dôvodmi, na ktorých sa priznanie zakladá. To však neznamená, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch musí mať pre určitý okruh zásahov do práv spojených s ochranou osobnosti taký rozsah, pri iných zase onaký alebo že vzniknutý zásah musí byť automaticky spojený s verdiktom súdu o nepriznaní takejto náhrady. Podstatná je jedinečnosť prípadu a s tým spojená konkrétna intenzita zásahu a jej následky (napríklad X.. Ú. XXX/XXXX, X.. Ú. XXX/XX). Zavedenie princípu primeranosti k iným formám finančných kompenzácii spolu s ponechaním možnosti prihliadať na osobitosti jednotlivého prípadu umožňuje, aby výška náhrady na jednej strane nevytvárala priestor pre obohacovanie sa, ale na druhej strane umožňovala "spravodlivé zadosťučinenie".

76. Na základe uvedeného je súd názoru, že žalobca v 2. rade síce utrpel nemajetkovú ujmu, avšak nie v takom rozsahu ako sa domáhal. Je zrejmé, že ním uplatnené ujmy nezakladajú nárok na primerané zadosťučinenie vo výške 19.000,00 Eur. V tomto kontexte treba prihliadnuť aj na znenie zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, konkrétne čl. 4, § 18 a § 28 ods. 1 písm. a). Podľa týchto ustanovení sú si manželia povinní pomáhať, ako aj starať sa o zdravie svojich maloletých detí. Zakotvenie povinnosti manželov vzájomne si pomáhať nemožno zužovať len na majetkové vzťahy ale táto povinnosť môže a aj má aj osobný charakter. Tieto úlohy plnia bežne rodičia v rámci komplexu rodičovských práv a povinností. Výpočet obsiahnutý v predmetných ustanoveniach má demonštratívny charakter. Ide o práva

ale aj o povinnosti rodiča. Zákon predpokladá, že rodičia ich budú vykonávať dobrovoľne so všetkou starostlivosťou a nie s výhľadom na možnosť odškodnenia - ujmy pri stresových chvíľach, tak ako to je v prejednávanom prípade. Vzhľadom na uvedené žalobca v 2. rade nemá nárok na ujmu, ktorú podľa jeho slov utrpel a síce, ako strach o manželku a dieťa, psychické vypätie spojené s riešením problémov, starostlivosť o domácnosť a dcéru, každodenné návštevy manželky a zabezpečovanie pomoci a zásah do zaužívaného chodu domácnosti. Nejedná sa o nároky vyplývajúce z ustanovení o ochrane osobnosti. Ide o rodičovské povinnosti manžela - rodiča vyplývajúce zo zákona o rodine. Pripustením a odškodnením týchto nárokov (ako aj ujmy) ako napríklad zásah do zaužívaného chodu domácnosti, psychické vypätie a strach o manželku, návštevy manželky a riešenie problémov, by súd poprel význam ustanovení zákona o rodine - rodičovských (manželských) práv a povinností. Na druhej strane súd uznáva, že čo sa týka zásahu do intímnej sféry, žalobca v 2. rade utrpel zásah do jeho osobnostných práv a má nárok nemajetkovú ujmu. Je zrejmé, že neoprávnený zásah - poškodenie a zjazvenie tela žalobkyne v 1. rade - manželky (aj v intímnych oblastiach) a konfrontácia s ním je spôsobilá privodiť ujmu žalobcovi v 2. rade, resp. premieta sa do jeho psychickej sféry. Ako už súd spomenul v bode 52. tohto rozsudku, neoprávnený útok, zásah proti právu na ochranu osobnosti jedného z manželov sa môže súčasne dotknúť tohto práva aj u druhého manžela, pričom takýto zásah zároveň zakladá právo domáhať sa zadosťučinenia podľa § 13 Občianskeho zákonníka aj u druhého manžela (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, XX P. XXXX/XXXX). Výška peňažného zadosťučinenia musí byť primeraná, no je predmetom voľnej úvahy súdu. V rámci posudzovania konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako i s prihliadnutím na záujmy dotknutej fyzickej osoby možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Takto chápané objektívne kritérium vylučuje, aby sa pre hodnotenie, či došlo alebo nedošlo k naplneniu zákonných podmienok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, stali rozhodujúcimi subjektívne pocity samotnej postihnutej osoby (subjektívne kritérium). Teda je treba vylúčiť stav, kedy budú za relevantné považované výlučne subjektívne psychické reakcie jednotlivých individualizovaných fyzických osôb. Výška peňažného zadosťučinenia musí byť primeraná, no je predmetom voľnej úvahy súdu. Po rozsiahlej úvahe a vyhodnotení skutkového stavu v pomere požadovanej výšky a rozsahu ujmy, súd dospel k názoru, že nemajetková ujma vo výške 3.000,00 Eur je pre žalobcu v 2. rade primeraná a spravodlivá.

77. Súd taktiež považuje za dôvodne uplatnený nárok liečebných nákladov za pohonné hmoty za účelom návštev poškodenej v nemocnici. Žalobca v 2. rade tento nárok dostatočne preukázal a zdokladoval (technický preukaz motorového vozidla, rozpis jázd, bločky za pohonné hmoty). Súd však, ako aj v prípade žalobkyne v 1. rade, upravil a znížil tieto náklady, nakoľko podľa priloženého technického preukazu motorového vozidla, ktorým boli tieto účelné cesty vykonané, je priemerná spotreba na 100 km/4,7 l a nie 6,9 l ako si uplatnil žalobca v 2. rade. Náklady v časti pohonných hmôt tak sú 60,54 Eur. Čo sa týka námietky premlčania žalovaného ohľadom tohto nároku, súd tento nárok nepovažuje za premlčaný. Ide o nárok, ktorý bol už priamo uplatnený v žalobe a to v časti liečebných nákladov, pôvodne vyčíslených na 314,39 Eur. Skutočnosť, že došlo k menším úpravám počas konania, neznamená, že tento nárok bol uplatnený až v podaní dňa 14.11.2017 a teda, že je premlčaný. Nakoľko v tomto prípade nepostačuje morálne zadosťučinenie, a nejedná sa o duplicitne uplatnený nárok ako v prípade žalobkyne v 1. rade, súd priznal žalobcovi v 2. rade primerané zadosťučinenie za nemajetkovú ujmu spolu s účelne vynaloženými liečebnými nákladmi vo výške 3.060,54 Eur (nemajetková ujma 3.000,00 Eur + liečebné náklady 60,54 Eur).

78. Žalobcovia ďalej požadovali nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,00 Eur pre žalobcu v 3. rade a nemajetkovú ujmu vo výške 9.000,00 Eur pre žalobkyňu v 4. rade. Tieto nároky podľa žalobcu v 3. rade vyplynuli z jeho izolácie, straty telesného kontaktu s matkou, ohrozenia ohňom ako aj prevozu do inej nemocnice a ohrozenie infekciou a pod. Nároky žalobkyne v 4. rade majú základ v odlúčení od matky, žiarlivosti, že už nie je stredobodom pozornosti, resp. nedostatku pozornosti zo strany rodičov, absencii pobytu na čerstvom vzduchu.

79. Prostriedky ochrany podľa § 13 Občianskeho zákonníka možno použiť iba v prípade, keď neoprávnený zásah smeroval do niektorej zo zložiek osobnosti človeka, ktoré sú uvedené v § 11. Na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady a) existencia zásahu, ktorý vyvolal alebo bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnostných práv chránených ustanovením § 11, b) neoprávnený (protiprávny) charakter tohto zásahu a c) existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a vzniknutou ujmou. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto

predpokladov potom vylučuje možnosť vzniku sankcií podľa ustanovenia § 13, čo je aj tento prípad. Objektívna spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 je ďalšia zložka zásahu nevyhnutná na to, aby právo na ochranu osobnosti mohlo byť úspešne uplatnené. Nie každý neoprávnený zásah, bude objektívne spôsobilý túto náležitosť spĺňať. Bude záležať najmä na prostredí, v ktorom došlo k zásahu, na subjekte zásahu, objekte zásahu, na jeho obsahu, pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný. V prejednávanom prípade sa však nejedná o zásahy spôsobilé privodiť ujmu a založiť nárok na finančné zadosťučinenie.

80. Pri uplatnení návrhu niektorého zo spôsobov zadosťučinenia, ktorým môže byť v zmysle ustanovenia § 13 zmiernená nemajetková ujma vzniknutá na osobnosti fyzickej osoby, je potrebné zvoliť takú jeho formu, ktorá sa bude javiť ako účinná a primeraná neoprávnenému zásahu. Táto zásada znamená, že požadovaná forma satisfakcie musí zodpovedať okrem iného obsahu neoprávneného zásahu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo XX.XX.XXXX, I.. U.. XX P. XXX/XXXX). V rámci posudzovania konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako i s prihliadnutím na záujmy dotknutej fyzickej osoby možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Takto chápané objektívne kritérium vylučuje, aby sa pre hodnotenie, či došlo alebo nedošlo k naplneniu zákonných podmienok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, stali rozhodujúcimi subjektívne pocity samotnej postihnutej osoby (subjektívne kritérium). Teda je treba vylúčiť stav, kedy budú za relevantné považované výlučne subjektívne psychické reakcie jednotlivých individualizovaných fyzických osôb. Priznaním finančného zadosťučinenia za vyššie uvedené nároky, by nastala situácia, kedy každá jedna "negatívna" skúsenosť v živote by zakladala nárok na finančné odškodnenie. Takúto situáciu nemožno pripustiť. Súd preto posúdil tieto nároky ako nedôvodné. Ako už bolo uvedené vyššie, náhrada nemajetkovej ujmy podľa Občianskeho zákonníka má isté podmienky, ktoré musia byť splnené a isté hranice, ktoré nesmú byť prekročené. Musí ísť o neoprávnený zásah do osobnostných práv a nemožnosť túto ujmu odčiniť morálnym zadosťučinením - satisfakciou, napríklad ospravedlnením. Tým, že žalobcovia v 3. a 4. rade boli odlúčení od matky, žalobkyňa v 4. rade pociťovala menší záujem, čo je pri prvorodenom dieťati bežná a normálna vec, nedošlo k porušeniu ich osobnostných práv. A ak by aj chvíľkovo došlo, s čím sa však súd nestotožňuje, určite nie v takej miere aby zakladala právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,00 Eur, resp. 9.000,00 Eur, či už akejkoľvek finančnej sumy. Skutočnosť, že matka žalobcu v 3. rade sa mu bezprostredne po jeho narodení nemohla prihovoriť, poláskať ho, utíšiť v plači, čím ostal sám odkázaný na pomoc nemocničného personálu, nezakladá nárok na odškodnenie. Ide o nárok, resp. pohľad žalobkyne v 1. rade ako matky, tak ako ho subjektívne prežívala a cítila, a nie o ujmu žalobcov v 3. a 4. rade, a preto ide o nároky nedôvodné.

81. K uplatneným úrokom z omeškania súd poznamenáva, že tieto nie je možné priznať. Povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, a až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo XX. K. XXXX, I.. U.. X P. XXX/XXXX). Najvyšší súd Slovenskej republiky už rozsudkom z XX. S.na XXXX, I.. U.. X P. XX/XX, ktorý bol uverejnený Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, zošit 3, pod por.č. XX/XXXX, taktiež judikoval, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania. Napríklad aj Krajský súd v Nitre rozsudkom z XX. S. XXXX sp.zn. X P. XXX/XXXX naznačil, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba splnenia; až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania.

82. Na záver, ohľadom právnej istoty, je potrebné ešte uviesť, že súd už vzhľadom na vykonané dokazovanie a početnosť a najmä obsiahlosť vyjadrení žalobcov, nepovažoval za účelné a hospodárne predvolávať a vypočúvať ďalších svedkov. Je zrejmé, že v konaní bol pevne a nesporne zistený skutkový základ/stav, pričom sporné bolo už len právne posúdiť jednotlivé nároky. Vypočutie svedkov by podľa súdu neprinieslo pre rozhodnutie nič nové, či iné než to, čo vyplynulo už z doterajšieho konania. V tomto súd poukazuje na rozsiahle vyjadrenia žalobcov, ich podrobný opis citových a materiálnych škôd, z ktorých jasne vyplýva rozsah ich nárokov a rozsah ich ujm. Ďalšie, žalobcami navrhnuté dokazovanie, preto už pre rozhodnutie vo veci nebolo potrebné a bolo by nadbytočné.

83. Súd po dôkladnom zvážení skutkového stavu, vyhodnotení dôkazných prostriedkov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení a po vyčerpávajúcom a podrobnom výklade rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom konanie v zmysle čiastočných späťvzatí v príslušných častiach žaloby zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

84. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal pomerné právo na náhradu trov. Žalobcovia si uplatňovali sumu celkovo vo výške 106.194,13 Eur (176,70 + 24.837,92 + 314,39 /zahrnuté aj 67,88/ + 865,12 + 37.000,00 + 19.000,00 + 15.000,00 + 9.000,00). Úspešní boli v časti 28.431,24 Eur (24.837,92 + 314,39 + 278,93 + 3.000,00), nakoľko späťvzatia žaloby v príslušných častiach boli spôsobené úhradami žalovaného a intervenienta po začatí konania, čo znamená dôvodnosť žaloby a jej úspech aj v tejto časti. Vo výsledku boli žalobcovia úspešní v pomere 26,80 % a v pomere 73,20 % neúspešní. Čistý úspech žalovaného a intervenienta teda predstavuje 46,40 % (73,20 - 26,80). V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II, písomne v 2 vyhotoveniach.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odôvodnení sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

1/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:
a/ neboli splnené procesné podmienky
b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.